

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 200
din 19.03.2008

Dosar nr: 832/2007

Petiția nr: 20262 din data de 27.12.2007

Petenți: I A , M I ,

, P L prin avocat SCA Postolache și Asociații

Obiect: Petenții angajați ai Curții de Conturi în funcții: de șef cabinet, secretar cabinet, referenți și operatori xerox, se consideră discriminați salarial în raport cu celelalte categorii de angajați ai Curții de Conturi.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului – domiciliul ales

1. SCA Postolache și Asociații, București, bdul.Tineretului, nr.53, bl.65, sc.A, ap.3, sector.4

I.2. Denumire și sediu reclamat

2. Curtea de Conturi a României, București, str.Lev Tolstoi, nr.22-24, sector.1

II. Citarea părților

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 05.02.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Petentul a fost prezent prin reprezentant, avocat Ada Postolache , cu

delegație depusă la dosar, reclamatul absent la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenții angajații ai Curții de Conturi în funcții de șef cabinet, secretar cabinet, referenți și operatori xerox, se consideră discriminați salarial în raport cu celelalte categorii de angajați ai Curții de Conturi, respectiv, controlorii financiari, consilierii de conturi, precum și în raport de celelalte categorii de personal.

Petenții consideră că prin OG nr.27/2007 privind creșterile salariale ce s-au acordat în anul 2007 la Curtea de Conturi a României s-a stabilit prin art.3, indice 1, alin.1, următoarele "*Controlorii financiari, pentru activitatea desfășurată neîntrerupt în cadrul Curții de Conturi, beneficiază de o majorare a indemnizației cuprinsă între 10% și 30% stabilită prin hotărâre a Plenului Curții de Conturi*".

Petenții susțin că inițial, OG nr.27/2007, făcea referire doar la controlorii, de aceea în titlul ei se vorbea de creșterile salariale ce se vor acorda controlorilor financiari, apoi a fost modificată în luna iulie și la acea dată au fost introduși și consilierii.

Petenții susțin că deși actul normativ menționat vizează drepturile salariale acordate Curții de Conturi, deci întregului personal al acesteia, practic sporul pentru activitatea neîntreruptă vizează doar categoria controlorilor financiari, în acest sens petenții consideră că textul de lege mai sus menționat creează o situație discriminatorie față de celelalte categorii de personal al curții de Conturi care înregistrează o activitate neîntreruptă în cadrul acestei autorități.

În cuprinsul aceleiași plângeri, adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, petenții consideră că prin OG nr.10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat și modificată prin Legea nr.231/06.07.2007 prevede în art.13, alin.1 că "*Spor de confidențialitate se acordă personalului contractual din aparatul de lucru al Guvernului și al Ministerului Integrării Europene, în cuantum de până la 15% din salariul de bază, precum și personalului contractual din instituțiile publice pentru care, prin acte normative specifice, se prevede acordarea acestui spor*".

Petenții consideră că în analizarea acestei situații trebuie avut în vedere că prin Legea de organizare și funcționare a Curții de Conturi, Legea 94/1992, la art.4, alin.3 este prevăzută obligația respectării secretului anumitor informații de care personalul angajat ia cunoștință în exercitarea sarcinilor de serviciu. În acest sens petenții consideră că existând obligația de păstrare a secretului, ar trebui să existe și dreptul corelativ de a primi un spor de confidențialitate în funcție de specificul activității desfășurate de personalul contractual. Petenții consideră că se creează o situație discriminatorie față de categoriile de personal al Curții de Conturi care, deși are această obligație, nu beneficiază și de dreptul corelativ, respectiv acordarea sporului de confidențialitate.

Prin adresa înregistrată la CNCD cu nr.2581/12.02.2008 Curtea de Conturi a României ne comunică următoarele:

- În anul 2007, drepturile salariale ale semnatarilor petiției au fost reglementate de OG. Nr.10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit OUG nr.24/2000 privind sistemul de

stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată prin Legea nr.231/2007. Acest act normativ nu prevede acordarea sporului pentru activitate neîntreruptă în Curtea de Conturi a României sau a sporului de confidențialitate pentru petiționari.

- Dispozițiile art.3 indice 1 din OG. Nr.27/2007 privind creșterile salariale ce s- au acordat în anul 2007 la Curtea de Conturi a României, aprobată cu modificări și completări prin legea nr.219/2007, sunt aplicabile numai în cazul controlorilor financiari, care sunt, astfel, titularii exclusivi ai dreptului salarial consacrat de acest text de lege, fiind vorba de dispoziții speciale de salarizare aplicabile unei anumite categorii de personal și care nu pot fi aplicabile în mod extensiv, semnatarii petiției nu se pot prevala de acestea.
- Referitor la sporul de confidențialitate prevăzut de art.13 din OG nr.10/2007, aprobată prin legea nr.231/2007, legiuitorul l-a acordat în mod limitativ personalului contractual din aparatul de lucru al Guvernului și al Ministerului Integrării Europene, precum și personalului contractual din instituțiile și autoritățile publice pentru care, prin acte normative specifice, se prevede acordarea acestui spor. În acest sens Curtea de Conturi a României a depus diligențe la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei , introducerea în proiectul de act normativ prin care se vor acorda, în anul 2007, creșterile salariale pentru personalul contractual din sistemul bugetar, al textului art.13, alin.3 cu următorul conținut "*Sporul de confidențialitate se acordă și personalului contractual, altul decât controlorii financiari, din aparatul de lucru al Curții de Conturi*", propunere care la data primirii adresei nu fusese luată în considerare.

IV. Motivele de fapt și de drept

În drept, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „(...) *prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie

1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a stabilit că „un tratament diferențiat nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice”. De asemenea, prin Decizia nr.135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că „principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.” (Decizia nr.20/2000, M.Of. nr.72/2000, DH 2000, p.44).

În vederea analizării unei petiții sub aspectul existenței sau inexistenței unei fapte de discriminare este necesară analizarea următoarelor aspecte:

Potrivit legislației privind prevenirea și combaterea discriminării, pentru ca o faptă să fie considerată ca fiind faptă de discriminare, aceasta trebuie să întrunească, cumulativ, următoarele condiții:

- *fapta să constea într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință.*
- *deosebirea trebuie să aibă la bază unul sau mai multe criterii de discriminare.*

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.* În cazul de față petenta nu a invocat unul dintre criteriile prevăzute de lege, astfel încât nu se poate vorbi de existența unui criteriu de discriminare.

- *deosebirea bazată pe unul dintre criteriile de discriminare prevăzute de lege are drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.*

- *măsura să nu fie justificată obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.*

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Colegiul Director, analizând prevederile legale, constată că în anul 2007, drepturile salariale ale semnatarilor petiției au fost reglementate de OG. Nr.10/2007 privind

creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit OUG nr.24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată prin Legea nr.231/2007. Acest act normativ nu prevede acordarea sporului pentru activitate neîntreruptă în Curtea de Conturi a României sau a sporului de confidențialitate pentru petiționari.

Dispozițiile art.3 indice 1 din OG. Nr.27/2007 privind creșterile salariale ce s- au acordat în anul 2007 la Curtea de Conturi a României, aprobată cu modificări și completări prin legea nr.219/2007, sunt aplicabile numai în cazul controlorilor financiari, care sunt, astfel, titularii exclusivi ai dreptului salarial consacrat de acest text de lege, fiind vorba de dispoziții speciale de salarizare aplicabile unei anumite categorii de personal și care nu pot fi aplicabile în mod extensiv.

Referitor la sporul de confidențialitate prevăzut de art.13 din OG nr.10/2007, aprobată prin legea nr.231/2007, legiuitorul l-a acordat în mod limitativ personalului contractual din aparatul de lucru al Guvernului și al Ministerului Integrării Europene, precum și personalului contractual din instituțiile și autoritățile publice pentru care, prin acte normative specifice, se prevede acordarea acestui spor. În acest sens Curtea de Conturi a României a depus diligențe la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei , introducerea în proiectul de act normativ prin care se vor acorda, în anul 2007, creșterile salariale pentru personalul contractual din sistemul bugetar, al textului art.13, alin.3 cu următorul conținut "*Sporul de confidențialitate se acordă și personalului contractual, altul decât controlorii financiari, din aparatul de lucru al Curții de Conturi*", propunere care la data primirii adresei nu fusese luată în considerare.

Colegiul Director apreciază că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
3. o copie a prezentei hotărâri va fi comunicată către Curtea de Conturi a României

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 25.03.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu.

